

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 11-05-14

Col·lecta:	178,31
Caixetes ciris	59,88
Caixetes:	50,31
Caixetes Càritas:	61,00
Menjador	75,00

Lectures del 25 de maig

Diumenge 6 de Pasqua any A
1ª lectura: Ac 2, 5.8.14-17; Salm 66 (65)
1-7.16.20; 2ª lectura: 1 Pere 3,15-18;
Evangeli: Jo 14, 15-21

ENTERRAMENT

La setmana passada vam acompanyar amb la pregària a la família de Capri Peláez Luque, de 70 anys.

ELECCIONS EUROPEES

Aquest diumenge 25 podem anar a votar. Si volem tenir veu a Europa ara ho hem de dir.

IMMIGRANTS MORTS

Morts:

Entre el 2000 i 2013 es van ofegar més de 23.000 immigrants al Mediterrani. Són 1.700 morts per any, i es tracta només de casos documentats.

Causes:

La immigració s'origina en un món on creixen les desigualtats i les guerres. S'originen lluny de les nostres fronteres i no són només econòmiques les raons: també hi juguen un paper les guerres, els conflictes de baixa intensitat o les crisis ambientals i el canvi climàtic. Les principals nacionalitats de la immigració clandestina són Síria i Eritrea (refugiats que que es barregen amb migrants

econòmics per l'absència d'una política real d'asil a la Unió Europea).

Com intervenir?

En lloc de considerar-los una conseqüència lògica d'un segle de desordre i dominació i d'establir polítiques *ad hoc* per enfrontar-se a la nova situació, com un repartiment equitatiu dels recursos del planeta, els governs dels països desenvolupats s'han dedicat a aixecar barreres reglamentàries (visats), físiques (murs, tanques) o virtuals (sistemes de detecció per radar).

A Europa de gener a abril s'han detectat 42.000 immigrants clandestins, el triple que l'any passat en aquesta època.
(tret del diari ARA)

REVISTA LA VEU

Si no ha sortit ja, està a punt de sortir el butlletí de la parròquia num. 2 de **La Veu**. El tema central és Castanyet.

AQUEST DIUMENGE APLEC DE CASTANYET

Aquest diumenge es porta a terme l'Aplec de Castanyet.

RACÓ DE PREGÀRIA

Divendres
23 de maig,
a
2/4 de 9
del vespre

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

18 de maig del 2014 Núm. 536

Diumenge 5 de Pasqua any

El camí de Jesús

Diumenge passat llegíem la narració del Bon pastor. Si barregéssim uns quants ramats de pastors diferents no hi hauria problema a l'hora de tornar-les agrupar: cada pastor, amb la seva veu i presència, les cridaria i elles sentirien la seva veu i els seguirien cada una al seu ramat.

Fixem-nos com Jesús no predica per Ell mateix, ho fa en nom del PARE. Si ens demana seguiment és per dirigir-nos a Déu-Pare. Som lliures però, de seguir-lo o no i de seguir a qui vulguem que ens mereixi confiança.

Avui molts no segueixen entre nosaltres, han deixat de venir, han deixat l'Església, els cristians....no volen ser dels nostres. Pensem que molts d'ells segueixen a estranys i no al bon pastor. Nosaltres seguim al bon pastor, diem, però potser no és així ja que el Déu-Pare de Jesús no va al davant sinó altres o altres interessos.

A Jesús ningú el critica....sí als seus seguidors, a l'Església, als jerarques.... L'Església ha de deixar ser "cosa de bisbes i capellans" i ser comunitat – diverses, si voleu- que ens sentim seguidors de Jesús i que tenim Déu com a Pare-Mare, misericordiós, tot perdó, acollidor....

"Jo sóc el camí, la veritat i la vida". El camí de Jesús és el camí de l'amor, l'amistat i comprensió; el camí de la fraternitat i solidaritat; el camí de la pau i no-violència; el camí del perdó, de la senzillesa i humilitat; el camí dels pobres. I si n'hem fet camí de poder, prestigi, títols, èxits, parafernàlies d'ornaments i riqueses, de força-violència, de diners....tenim un problema: aquest no és el camí de Jesús.

R.M.

FULL INFORMATIU

Lectura dels fets dels apòstols Ac. 6, 1-7

Per aquells dies, anava augmentant el nombre dels creients, i els immigrants de llengua grega es queixaven dels nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses. Llavors els dotze convocaren una reunió de tots els creients i els digueren: «No estaria bé que nosaltres deixéssim la predicació de la paraula de Déu i ens poséssim a distribuir l'ajuda als pobres. Per això, germans, busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny, i els encarregarem aquesta feina; nosaltres continuarem ocupant-nos de la pregària i del ministeri de la paraula.» Tothom trobà bé aquesta proposta, i elegiren Esteve, un home ple de fe i de l'Esperit Sant, Felip, Pròcor, Nicànor, Tímon, Parmenàs i Nicolau, un antioquè convertit al judaisme. Els presentaren als apòstols, i aquests, després de pregar, els imposaren les mans.

La paraula de Déu s'anava estenent, i a Jerusalem creixia molt el nombre dels creients; fins i tot molts sacerdots acceptaven la fe.

Salm responsorial 33(32) 1-2.4-5,18-19

Justos, aclameu el Senyor,
fareu bé de lloar-lo homes rectes.
Celebreu el Senyor amb la lira,
acompanyeu amb l'arpa els vostres
cants.

La paraula del Senyor és sincera,
es manté fidel amb tot el que fa,

estima el dret i la justícia,
la terra és plena del seu amor.

Els ulls del Senyor vetllen als qui el
veneren,
els qui esperen en l'amor que els té,
ell els allibera de la mort,
i els retorna en temps de fam.

Lectura de la primera carta de sant Pere 1 Pe.. 2, 2-9

Estimats, acosteu-vos al Senyor, que és la pedra viva. Els homes l'havien rebutjada, però als ulls de Déu és «escollida, de gran valor». També vosaltres, com pedres vives, deixeu que Déu faci de vosaltres un temple espiritual, un sacerdoti sant, que oferirà víctimes espirituals, acceptables a Déu per Jesucrist. Per això diu l'Escriptura: «Jo poso a Sió una pedra angular, de gran valor, escollida: el qui creu, no quedarà defraudat.» És de gran valor per a vosaltres, els qui heu cregut, però per als qui no creuen «la pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici», i «s'ha convertit en pedra d'ensopec, en roc que fa caure». Ensopeguen quan no fan cas de la predicació. Sempre n'hi haurà, que no en fan cas. Però vosaltres sou «un poble escollit, un reialme sacerdotal, una nació sagrada, la possessió personal de Déu», perquè «proclamo la lloança» d'aquell que us ha cridat del país de tenebres a la seva llum admirable.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan Jo.. 14, 1-12

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Que els vostres cors s'asserenin.

Confieu en Déu, confieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots: si no n'hi hagués, us podria dir que vaig a preparar-vos estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meva, perquè també vosaltres visqueu allà on joestic. I ja sabeu quin camí hi porta, allà on jo vaig.» Tomàs li diu: «Senyor, si ni tan sols sabem on aneu. Com podem saber quin camí hi porta?» Jesús li diu: «Jo sóc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare si no hi va per mi. Si m'heu conegut a mi, heu de conèixer igualment el meu Pare: des d'ara ja el coneixeu i ja l'heu vist.» Li diu Felip: «Senyor, mostreu-nos el Pare, i no ens cal res més.» Jesús li diu: «Felip, fa tant de temps queestic amb vosaltres, i encara no em coneixes? Qui em veu a mi, veu el Pare. Com pots dir que us mostri el Pare? No creus que joestic en el Pare i el Pare està en mi? Les paraules que jo us dic no vénen de mi mateix. És el Pare qui, estant en mi, fa les seves obres. Creieu-me: joestic en el Pare i el Pare està en mi; si no, creieu-ho per aquestes obres. Us ho dic amb tota veritat: Qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans, perquè jo me'n vaig al Pare.»

Salmo .Sal 33, 1-2.4-5.19-19

Aclamad, justos, al Señor,
que merece la alabanza de los buenos,
Dad gracias al Señor con la cítara,
tocad en su honor el arpa de diez cuerdas

Que la palabra del Señor es sincera,

y todas sus acciones son leales;
él ama la justicia y el derecho,
y su misericordia llena la tierra

Loa ojos del Señor están puestosen
sus fieles,
en los que esperan en su misericordia,
paralibrar sus vidas de la muerte
y reanimarlos en tiempos de hambre.

Carta oberta en un diari, 7 de maig 2014

Un altre punt de vista

Com tants altres visc a l'estranger obligada per la situació del nostre país. Començar des de zero no és fàcil i el més habitual és que la teva vida es desenvolupi en un ambient format també per altres immigrants en comptes d'un entorn de població autòctona.

La situació és prou hostil i és fàcil, molt fàcil, conèixer gent del teu mateix país o amb qui puguis parlar el teu idioma. Sense adonar-te'n formes una vida paral·lela a la del país, la vida de l'immigrant, però no hi veus res de dolent, és una manera de sobreviure.

Que diferents són les coses quan ets tu qui t'has convertit en immigrant. Hem passat de ser una població benestant a haver-nos de buscar la vida en llocs on no som ningú. Espero que la societat hi reflexioni i aprengui que tots som iguals quan ens trobem en una mateixa situació.

Ingrid Bernal, Londres